

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.269/2019/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kakuk István ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Turi Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Turi Lajos ügyvéd) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 25.P.20.387/2019/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes perköltségben történő marasztalását. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30 000 (harmincezer) forint elsőfokú és 10 000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes a **X** Televízió Közhasznú Nonprofit Kft. ügyvezetője; korábban e kft. gazdasági vezetője volt.

Az alperesi önkormányzat üzemelteti ainternetes oldalt, amelynek impresszuma szerint fenntartó: az alperes, szerkesztő: **P. V.**.

2019. március 1-jén jelent meg e honlapon „Újabb vizsgálat elrendelését kezdeményezte alperes neve, mint tulajdonos a **X** Televízió Közhasznú Nonprofit Kft.-nél.” címmel a következő írás: „Másodfokon jogerősen 5 év börtönbüntetésre ítélte a Miskolci Törvényszék a **X** Televízió 90 milliós sikkasztással vádolt egykori munkatársát. Az ügygel a **s-i** képviselőtestület a héten megtartott rendkívüli ülésén foglalkozott. A nyomozó hatóság - érthetetlen módon - nem vizsgálta az érintett időszakban a gazdasági vezető (jelenlegi ügyvezető), a korábbi ügyvezető és a felügyelő bizottság felelősségét annak ellenére, hogy a **S** által 2017 februárjában kezdeményezett belső ellenőrzési vizsgálat súlyos pénzkezelési mulasztásokat tárt fel. Tudni szeretnénk, hogy kinek a lakcíme volt bejegyezve az a Kft., amelynek az elítélt jelentős összeget utalt. Kíváncsiak vagyunk, hogy milyen egyesületek, alapítványok számlájára utalt pénzt, milyen jogcímen az említett Kft., és ki rendelte el az összegek kifizetését. Mint ismeretes a **X tv** alkalmazottaiból álló egyesület - saját alapszabályát megsértve - értékesítette tulajdonrészét város önkormányzatának. Az így 50%-os tulajdont szerzett önkormányzattal a háta mögött a gazdasági vezetőből lett új ügyvezető első intézkedései között volt, hogy megszüntette **S** Város Önkormányzat Képviselő-testülete üléseinek közvetítését, megszüntette a **s-i** munkatársak munkaviszonyát, máig ismeretlen helyre szállíttatta a **s-i** stúdió

berendezéseit és a város vezetői azóta nem kaptak lehetőséget nyilatkozattételre. A számára kellemetlen kérdések elkerülése érdekében ezt a „demokratikus” módszert választotta az ügyvezető, pedig a tulajdonos **s-i** önkormányzaton kívül nagyon sok **s-i** és sátorlajújhelyi lakost is érdekelnek a válaszok. Az ügynek tehát folytatása lesz, érdeklődve várjuk a válaszokat.”

A felperes a 2019. március 5. napján kelt, 2019. március 13. napján kézbesített levelében eredménytelenül kérte az alperestől helyreigazító közlemény közzétételét.

A felperes az ezt követően törvényes határidőn belül előterjesztett keresetében kérte kötelezni az alperest, hogy a internetes oldalán jól látható helyen, saját költségén tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „**HELYREIGAZÍTÁS: A internetes oldalon 2019. március hó 1. napján közölt „Újabb vizsgálat elrendelését kezdeményezte alperes neve, mint tulajdonos a X Televízió Közhasznú Nonprofit Kft-nél.” című internetes cikkünkben valótlanul állítottuk az alábbiakat:**

„A 2019. március 1-jén „Újabb vizsgálat elrendelését kezdeményezte alperes neve, mint tulajdonos a X Televízió Közhasznú Nonprofit Kft-nél.” cím alatt megjelent cikkünkben megalapozatlanul hoztuk összefüggésbe a X Televízió korábbi gazdasági vezetőjének és egyben jelenlegi ügyvezetőjének személyét, illetve az ő felelősségét a X Televíziót mint sértettet érintő 90 milliós sikkasztási ügyel.

Megalapozatlanul utaltunk arra, hogy a nyomozóhatóság nem tárta fel teljes körűen a tényállást és a bűncselekmény körülményeit, hiszen a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság az elkövető beismerő vallomása alapján állapította meg jogerős határozatában a cselekményével okozott kárért való büntetőjogi felelősségét.

*Valótlanul állítottuk, hogy a X Televízió új ügyvezetője megszüntette a **s-i** képviselő-testület üléseinek közvetítését. Ezzel szemben a valóság az, hogy a S Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a 2018. februárjában elfogadott költségvetésben 15 millió forint műsorszolgáltatási támogatást ítél meg a X Televíziónak, ezzel szemben 2018. évben ennek a forrásnak a terhére egyetlen fillért sem utalt ki a társaságnak. Ezzel az intézkedésével alperes neve ellehetetlenítette a X Televízió tervszerű működését és veszélyeztette a dolgozók bérfizetését. S Városa 2018. évben a műsorszolgáltatásért ellenértéket egyáltalán nem fizetett, ezért a X Televízió kénytelen volt a szolgáltatást mindaddig szüneteltetni, amíg a nyújtott szolgáltatásért járó ellenértéket nem kapja meg.*

*Valótlanul állítottuk, hogy a X Televízió ügyvezetője egyoldalúan szüntette meg a **s-i** televíziós munkatársak munkaviszonyát. Ezzel szemben a valóság az, hogy a munkaviszonyuk közös megegyezéssel került megszüntetésre, jogviszonyuk fenntartását maguk sem kívánták, mivel a megszüntetését megelőzően már hosszabb ideje egy alapítványon keresztül, S Város Önkormányzatának megbízása alapján készítették saját műsoraikat.*

*Valótlanul állítottuk, hogy a **s-i** tv-stúdió berendezéseit a X Televízió ismeretlen helyre szállította. Ezzel szemben a valóság az, hogy a pályázati forrásból beszerzett eszközök egy ellenőrzés érdekében, ideiglenesen a cég székhelyére kerültek elszállításra.”* Hivatkozása szerint a cikkben a személyére vonatkozóan megjelent közlés részben valótlan, részben való tényeket tüntet fel hamis színben, ezért a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ának (1) bekezdése alapján sajtó-helyreigazítást kérhet.

Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozása szerint a sérelmezett cikk való tényeket közölt.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a internetes oldalon az ott 2019. március 1. napján megjelent „Újabb vizsgálat elrendelését kezdeményezte alperes neve, mint tulajdonos a **X** Televízió Közhasznú Nonprofit Kft-nél” című írás alatt, azzal egyező megjelenési módon, amíg az írás elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A „Újabb vizsgálat elrendelését kezdeményezte alperes neve, mint tulajdonos a **X** Televízió Közhasznú Nonprofit Kft-nél” című, 2019. március 1. napján megjelent írásunkban

- azt a való tényt, hogy a **S** által 2017. februárjában kezdeményezett belső ellenőrzési vizsgálat súlyos pénzkezelési mulasztásokat tárt fel, hamis színben tüntettük fel, amikor azt állítottuk, hogy a nyomozó hatóság - érthetetlen módon - nem vizsgálta a gazdasági vezető (jelenlegi vezető), a korábbi ügyvezető és a felügyelőbizottság felelősségét

- azt a való tényt, hogy az új ügyvezető megszüntette alperes neve Képviselő-testülete ülésének közvetítését, hamis színben tüntettük fel, amikor azt állítottuk, hogy ez az 50 %-os tulajdont szerzett Város Önkormányzatával a háta mögött a gazdasági vezetőből lett új ügyvezető első intézkedései között volt

- valótlannul állítottuk, hogy az új ügyvezető első intézkedései között megszüntette a **s-i** munkatársak munkaviszonyát és

- valótlannul állítottuk, hogy ismeretlen helyre szállította a **s-i** stúdió berendezéseit.

A valóság ezzel szemben az, hogy

- a bíróság feltárta a tényállást és a bűncselekmény elkövetésének körülményeit és jogerős ítélettel döntött a büntetőeljárásban megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről

- a jelenlegi ügyvezető 2018. szeptember 21. napjáig megbízott ügyvezetőként látta el feladatait, **S** Önkormányzata képviselő-testületi ülései közvetítésének megszüntetésére finanszírozási viták miatt került sor 2018. november 15. napjától a **s-i** munkatársak munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg, illetve az ügyvezető tájékoztatást adott a 2018. december 14-i képviselő-testületi ülésen arról, hová szállították a **s-i** stúdió berendezéseit." Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 336 000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában idézte az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdésének a felhívásával, figyelembe véve a PK 12. számú állásfoglalás II. és III. pontjaiban kifejtett szempontokat, leszögezte, hogy az alperes a felperes személyével kapcsolatos tényállításokat tett a kifogásolt cikkben. Azt a való tényt, hogy a nyomozó hatóság nem vizsgálta a felperes felelősségét, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes felelősségének vizsgálata indokolt lett volna az alperes által 2017 februárjában kezdeményezett, súlyos pénzkezelési mulasztásokat feltáró belső ellenőrzési vizsgálat miatt. Azt a való tényt is hamis színben tüntette fel a cikkben, hogy a felperes mint ügyvezető megszüntette az alperes képviselő-testületi üléseinek közvetítését: e közlésből objektív szemléletmód mellett okszerűen lehet arra a következtetésre jutni, hogy a felperes indokolás nélkül, visszaélés-szerűen járt el, holott az alperes számára is ismert volt a felek levelezése és az alperes képviselő-testületének 2018. december 14-i ülésén elhangzottak alapján, hogy annak háttérében finanszírozási vita állt, amelynek ismertetését az alperes elmulasztotta. Ugyanez igaz a munkatársak munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos tényállítás esetében is, holott az alperes tudott arról, hogy az érintett munkatársak munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg. Ugyancsak valótlannul az a tényállítás, hogy a felperes ismeretlen helyre szállította a **s-i** stúdió berendezéseit, mivel a felperes tájékoztatta az alperesi képviselő-testületet a berendezés elszállításának körülményeiről és helyéről a képviselő-testület 2018. december 14-i ülésén.

A PK 14. számú állásfoglalás értelmében az alperesnek kellett bizonyítania a sajtóközleményben kifogásolt tényállítások valóságát, amelynek nem tett eleget, ezért az Smtv. 12. §-a (2) bekezdésének megfelelő helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 499. §-ának (1) bekezdése alapján.

A pervesztes alperest a Pp. 82. §-ának (1) és (2) bekezdései, valamint 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes perköltségének viselésére, amely a keresetlevél mellékleteként csatolt költségjegyzéken alapult, ahhoz hozzászámítva további egy tárgyaláson való megjelenés költségét és a felperes által megfizetett 36 000 forint kereseti illetéket.

Az alperes fellebbezett az ítélettel szemben, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a bizonyítékokat, azokból helytelen következtetést vont le, melynek eredményeként jogszabálysértő ítéletet hozott, ezért a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), c) és d) pontjaira hivatkozással kérte az ítélet anyagi jogi felülbírálatát. Fenntartotta, hogy a cikkben kifejtett állítások valósak. Sem a felperessel, sem a felügyelő bizottsággal szemben nem indult vizsgálat a belső ellenőri vizsgálat által feltárt mulasztások ellenére, az újságcikk írójának pedig hiányérzete volt ezzel kapcsolatban. Az pedig, hogy a felperes benyomása szerint mindez mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. Az is tény, hogy a képviselő-testületi ülések közvetítése megszűnt, mint ahogy az is, hogy a munkaviszony megszüntetésének egyik módja a közös megegyezés. Az is való tény, hogy a felperes nem tájékoztatta az alperest a stúdió berendezéseinek hollétéről. Idézte az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdését és a Pp. 279. §-ának (1) bekezdését, majd hangsúlyozta, hogy a felperes stúdióberendezéssel kapcsolatos nem teljes körű tájékoztatása alapján nem volt és most sincs tudomása annak hollétéről, de a felperes álláspontja egyébként is az volt, hogy az alperest nem kell tájékoztatni erről. A való tények hamis színben történő feltüntetésével kapcsolatos álláspontja részeként idézte a PK 12. számú állásfoglalás II. és III. pontjait, valamint Magyarország Alaptörvénye 9. cikkének (1) és (4) bekezdéseit. Álláspontja szerint a felperes által kért helyreigazítás túlmutat a kifogásolt internetes cikk hangvételén, és az alperest megillető véleménynyilvánítás szabadságán is: a társadalmi vitával kapcsolatos véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. Az alperes a véleményét fogalmazta meg, nem a felperes személyével kapcsolatos tényállításokat közölt. Megjegyezte, hogy sajtó-helyreigazítási per van folyamatban a **X** Televízió Közhasznú Nonprofit Kft. és a **S** Közéleti Hírlap szerkesztősége között, a Miskolci Törvényszék 21.P.20.312/2019/13. számú elsőfokú ítéletben foglaltak szerint pedig nem vitás, hogy a jelen per felperese megtiltotta a **s-i** testületi ülés közvetítését, továbbá hogy elszállították a **s-i** stúdió eszközeit, illetőleg hogy két **s-i** munkatárs munkaviszonya megszűnt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte az ítélet anyagi pervezetését követően is.

A fellebbezést az ítélet anyagi pervezetését követően a következők szerint találta megalapozottnak:

A fellebbezésében a felperes anyagi jogi felülbírálatot kért gyakorolni. A Pp. helytállóan idézett 369. §-a (3) bekezdésének c) pontja szerint a másodfokú bíróság felülbíráhatja az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelőségét. Az anyagi jogi felülbírálat során a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést vont le.

Alapvető anyagi jogi kérdés, hogy az adott igény megilleti-e a felperest az alperessel szemben. A 2018. január 1. napjától hatályos Pp. szabályai nem változtattak azon, hogy - figyelemmel arra, amely szerint a Pp. 1. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság az e törvény hatálya alá tartozó jogvitát bírálja el - a bíróságnak az alperesi vitás hiányában is hivatalból kell értékelnie, hogy az érvényesített igény alapján indult per sajtóhelyreigazítási pernek minősül-e, mivel az eljárásra vonatkozó rendelkezések értelmében helyreigazításra csak a médiatartalomban tett közlés alapján és csak a sajtószerv kötelezhető.

A Pp. 495. §-ának (1) bekezdése értelmében a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősege vagy a hírügynökség minősül sajtószervnek, a 496. § (1) bekezdése szerint pedig sajtószervvel szemben van helye perindításnak.

A megjelenés szempontjából pedig az Smtv. elsőfokú ítéletben is ismertetett 12. §-ának (1) bekezdése szerint a médiatartalomban történt közlés esetén kérhető helyreigazító közlemény közzététele.

Az Smtv. 1. §-ában rögzített fogalom meghatározások ezzel összefüggésben a következőket rögzítik:

1. Médiaszolgáltatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott, önálló, üzletszerűen - rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett - végzett gazdasági szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséget visel, amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a nyilvánossághoz való eljuttatása valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül.

2. Médiaszolgáltató: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely szerkesztői felelősséggel rendelkezik a médiaszolgáltatás tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak összeállítását. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti, és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget a médiaszolgáltatás tekintetében.

6. Sajtótermék: a napilap és más időszaki lap egyes számai, valamint az internetes újság vagy hírportál, amelyet gazdasági szolgáltatásként nyújtanak, amelynek tartalmáért valamely természetes vagy jogi személy szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja szövegből, illetve képekből álló tartalmaknak a nyilvánossághoz való eljuttatása tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából, nyomtatott formátumban vagy valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti, és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget a sajtótermék tekintetében. Gazdasági szolgáltatás az önálló, üzletszerűen - rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett - végzett szolgáltatás.

7. Médiatartalom: valamennyi médiaszolgáltatás során, valamint sajtótermék által kínált tartalom.

8. Médiatartalom-szolgáltató: a médiaszolgáltató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója (az utóbbi két fogalom meghatározásra a Pp. 7. §-a (1) bekezdésének 13. és 14. pontjai is ekként utalnak, illetőleg valamennyi fogalmat ekként szabályozzák a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 203. §-ának 40., 41., 42. és 60. pontjai).

A fentiek szerint médiatartalomnak a médiaszolgáltatás, valamint a sajtótermék által kínált tartalom minősül. Mindkettő feltételezi, hogy e tevékenységet önállóan, üzletszerűen, rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett végezzék. Az alperes sérelmezett szolgáltatása azonban nem tesz eleget e kritériumoknak. Bár megjelenésében megfelel a nyilvánosság internetes tájékoztatásának (ekként részben fedi az Smtv. 1. §-a 6. pontjának sajtótermékkel kapcsolatos fogalom meghatározását), nem médiatartalom. E portál ugyanis **S** városának alperes által üzemeltetett közszolgálati weblapja. Egyértelműsítik ezt a rovatcímek is (pl. turizmus, önkormányzat, közérdekű adatok, járási hivatal, rendezvények, civil, hasznos infók, önkormányzati tájékoztató rendszer), amelyek közül a hírek rovatban tették az érintett közlést. E szolgáltatás továbbá gazdasági jellegét tekintve sem önálló, nem különül el az alperes önkormányzati tevékenységétől. Bár az önkormányzatok önálló gazdasági tevékenység keretében működtethetnek médiatartalmat - függetlenül attól, hogy az érintett honlapon kiegészítő jelleggel hirdetések, reklámok is megjelenhetnek - a perbeli felület nem az alperesi önkormányzat önálló, üzletszerű, nyereségorientált médiaszolgáltatása, hanem közszolgálatának egy olyan része, amelyben sajtószerű elemek is megjelennek. Erre enged következtetni az az ítéletábra hivatalos tudomása szerinti tény is, hogy az érintett honlap nem szerepel a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (nem konstitutív) sajtótermék-listájában sem (<https://sajtopub.nmhh.hu/sajto-kozzetetes/ad/search.jsp>). Mivel a bírói gyakorlat szerint sem minősül hírportálnak önmagában az internetes hírközlés (Kúria Pfv.IV.20.169/2016/14.), továbbá az alperes a fenti feltételek hiányában nem sajtószerv (hasonló okok miatt pl. a bíróságok sem azok - Debreceni Ítéletábra Pkf.II.21.083/2017/2.), sajtó-helyreigazítási per sem indítható az alperessel szemben, hanem a felperes személyiségi jogi keretek között kereshet jogvédelmet.

Az ítéletábra utal azonban arra is, hogy az alperes nem volt perelhető sajtószervként az anyagi jogszabályok fentiektől eltérő értelmezése esetén sem. A honlap feltünteti a szerkesztőt, aki ilyen esetben sajtószervként perelhető a Pp. fent idézett 495. §-ának (1) és 496. §-ának (2) bekezdései alapján (BDT2018.3898., Kúria Pfv.IV.21.590/2014/4.). Abban az esetben azonban, ha az érintett nem sajtószervvel, hanem más személlyel, pl. egy internetes portál, honlap üzemeltetőjével szemben indít pert, passzív perbeli legitimáció hiányában a keresetet ítélettel el kell utasítani (a Polgári perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja 1883-1884. oldal - HVG-Orac Lap- és Könyvkiadó Kft.).

Az ítéletábra ezért mellőzte az elsőfokú bíróság Pp. 176. §-a (2) bekezdésének b) pontja és 240. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti eljárásra történő kötelezését, és a kifejtett okok miatt megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján, a keresetet elutasította, egyben mellőzte az alperes perköltségben történő marasztalását.

Az ítélőtábla a megváltoztatott döntés következtében az elsőfokú eljárás során pernyertes alperes költségjegyzékben rögzített 150 000 forint ügyvédi munkadíj igényétől eltérően - mert ugyan az alperes becsatolta jogi képviselő által ilyen összegben kiállított számlát, a Pp. 81. §-ának (2) bekezdésében és R. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontjában fogaltaktól eltérően nem terjesztette elő a kikötött munkadíjról rendelkező megbízási szerződést - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (3) bekezdése alapján 6 munkaóra (4 megkezdett tárgyalási óra + 2 óra irattanulmányozás) figyelembevételével állapította meg 30 000 forintban az áfa mentes jogi képviselői munkadíjat.

Az alperes a másodfokú eljárás során is pernyertes lett. Az ítélőtábla a csatolt költségjegyzékben felszámított 10 000 forint ügyvédi munkadíjat arányban állónak találta a kifejtett munkával, ezért a R. 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján ezen összegben határozta meg a jogi képviselő munkadíját.

Az ítélőtábla a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a per tárgyi illeték-feljegyzési joga (illetőleg az alperes személyes illetékmentessége) folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Debrecen, 2019. június 20.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő